

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 158/2025**

Een persoon die is geadopteerd door de echtgenoot van één van zijn oorspronkelijke ouders moet ervoor kunnen kiezen om uitsluitend de naam van de andere oorspronkelijke ouder te dragen

Een wettelijke bepaling beperkt de mogelijkheden voor een persoon die door de echtgenoot van één van zijn ouders wordt geadopteerd om een naamsverandering te vragen naar ofwel de naam van die ouder, ofwel de naam van de adoptant, ofwel één die is samengesteld uit die twee namen. Bijgevolg kan de geadopteerde niet uitsluitend de naam van de andere oorspronkelijke ouder dragen, ook niet indien hij die naam droeg vóór de adoptie.

De familierechtbank stelt het Hof een vraag over de verenigbaarheid van die wettelijke bepaling met het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven.

Het Hof oordeelt dat die wettelijke bepaling, in de interpretatie dat een persoon die is geadopteerd door de echtgenoot van één van zijn oorspronkelijke ouders niet ervoor kan kiezen uitsluitend de naam van de andere oorspronkelijke ouder te dragen, het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven schendt.

Volgens het Hof kan die wettelijke bepaling evenwel ook zo worden geïnterpreteerd dat een persoon die is geadopteerd door de echtgenoot van één van zijn oorspronkelijke ouders wel ervoor kan kiezen uitsluitend de naam van de andere oorspronkelijke ouder te dragen. In die interpretatie schendt de wettelijke bepaling het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet.

1. Context van de zaak

Een minderjarige vrouw wordt, na het overlijden van haar vader, gewoon geadopteerd door de echtgenoot van haar moeder en moet als gevolg daarvan de familienaam van die echtgenoot dragen. Wanneer zij meerderjarig is, verzoekt zij de ambtenaar van de burgerlijke stand om haar naam te veranderen in de naam van haar oorspronkelijke vader, die zij droeg vóór de adoptie. De ambtenaar van de burgerlijke stand weigert dat verzoek, omdat de gewenste naam niet behoort tot de mogelijkheden bedoeld in artikel 370/8/1, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek. Tegen die weigering stelt de vrouw een beroep in bij de familierechtbank.

De familierechtbank stelt vast dat artikel 370/8/1, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek de gewoon geadopteerde toelaat om eenmalig een naamsverandering te vragen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand in overeenstemming met artikel 353-2 van het oud Burgerlijk Wetboek. Die laatste bepaling beperkt de mogelijkheid tot naamsverandering tot de namen waarvoor kan worden gekozen op het ogenblik van de vaststelling van de adoptieve afstamming. In het geval van een gewone adoptie van een minderjarig kind van een echtgenoot, gaat het om de naam van de echtgenoot, de naam van de adoptant of één die is samengesteld uit hun twee namen. De

familierechtbank leidt daaruit af dat de geadopteerde zijn naam niet kan veranderen in uitsluitend de naam van de andere oorspronkelijke ouder, ook niet indien hij die naam droeg vóór de adoptie.

Op verzoek van de vrouw vraagt de familierechtbank aan het Hof of artikel 370/8/1, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek verenigbaar is met het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven (artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 EVRM).

2. Onderzoek door het Hof

Het Hof wijst erop dat een naamsverandering onder het toepassingsgebied valt van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Volgens het Hof kunnen de mogelijkheden tot naamsverandering evenwel worden beperkt in het algemeen belang. Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven wordt slechts geschonden wanneer de nationale autoriteiten geen billijk evenwicht tussen de betrokken rechten en belangen hebben bewerkstelligd.

Het Hof wijst daarnaast erop dat de toekenning van een familienaam hoofdzakelijk op overwegingen van sociaal nut berust. In tegenstelling tot de toekenning van de voornaam wordt zij door de wet bepaald, met als doel om, enerzijds, de familienaam op een eenvoudige, snelle en eenvormige wijze te bepalen en, anderzijds, aan die familienaam een zekere onveranderlijkheid te geven.

Hoewel het volgens het Hof legitiem is dat de wetgever een parallellisme nastreeft tussen de mogelijkheden inzake naamsverandering en de bestaande mogelijkheden inzake naamgeving bij de vaststelling van de afstamming, moet er rekening mee worden gehouden dat, in het geval van een gewone adoptie door de echtgenoot van één van de oorspronkelijke ouders van de geadopteerde, de bestaande afstammingsbanden niet worden verbroken, ook niet ten aanzien van de andere oorspronkelijke ouder. Volgens het Hof is er evenwel een verschil tussen de situatie van een minderjarige en die van een meerderjarige. Zo bevordert de regeling inzake naamgeving bij een gewone adoptie de integratie van het kind in het adoptiegezin en wordt, indien de geadopteerde het kind is van de echtgenoot van de adoptant, het ouderlijk gezag in beginsel gezamenlijk door de beide echtgenoten uitgeoefend. Zodra de geadopteerde echter meerderjarig is, kan de bekommernis van een optimale integratie in het adoptiegezin niet langer als doorslaggevend worden beschouwd en vervalt het ouderlijk gezag.

Bijgevolg schendt artikel 370/8/1, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek, in de interpretatie van de familierechtbank, het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven.

Het Hof merkt evenwel op dat artikel 370/8/1, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek ook anders kan worden geïnterpreteerd. Die bepaling verwijst immers ook naar artikel 335, § 1, eerste lid, van het oud Burgerlijk Wetboek. Krachtens die laatste bepaling draagt het kind wiens afstamming van vaderszijde en van moederszijde tegelijkertijd komen vast te staan ofwel de naam van zijn vader, ofwel de naam van zijn moeder, ofwel één die samengesteld is uit hun twee namen. Aangezien in geval van een gewone adoptie de oorspronkelijke afstammingsbanden niet worden verbroken, kan artikel 370/8/1, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek volgens het Hof zo worden geïnterpreteerd dat het de persoon die gewoon is geadopteerd door de echtgenoot van één van zijn oorspronkelijke ouders, toelaat zijn naam te veranderen in ofwel de naam van zijn vader, ofwel de naam van zijn moeder, zodat de geadopteerde bijgevolg wel kan kiezen voor de naam van de andere oorspronkelijke ouder dan diegene die is gehuwd met de adoptant. In die interpretatie is artikel 370/8/1, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek bestaanbaar met het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel “media” van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21 | [Thomas Leys](#) | 02/500.12.60

Volg het Hof via [LinkedIn](#)